

XXXV.

Forslag til Lov

om

Ændring i Lov om Ligbrænding af 1. April 1892.(Fremsat i Folketinget den 10. December 1909 af Justitsminister *Zahle*.)

§ 2, 1ste Punktum i ovennævnte Lov affattes saaledes:

Enhver Mand eller Kvinde, der er personlig myndig og er ved sin Fornufts fulde Brug, kan ved en paa ustemplet Papir skreven Tilkendegivelse, oprettet enten for Notarius publicus efter de for Testamenter gældende Regler eller for tvende Vidner, der underskrive til Vitterlighed og samtidig ved Paategning paa Dokumentet udtrykkelig erklære, at Opretteren er ved sin Fornufts fulde Brug, bestemme, at hans eller hendes Lig skal brændes i Stedet for at jordfæstes.

For en umyndig kan Erklæringen afgives af Indehaveren af Forældremyndigheden, dog at den umyndiges egen Medvirkning kræves, dersom han er over 15 Aar. For Ægtebørn, hvis Forældres Samliv ikke er hævet ved Separation eller Skilsmisse, fordres endvidere Moderens Medvirkning, dersom hun har kendt Opholdssted.

Er Tilkendegivelsen oprettet for Vidner, og der fra nogen vedkommendes Side rejses Indsigelse imod den, skulle Vidnerne, forinden Ligbrænding paa dette Grundlag tilstedes, vedkende sig deres Underskrift for Politivirigheden. Er et af Vidnerne eller begge døde, uden at dette er iagttaget, eller vedkommendes Opholdssted er ubekendt, afgør Overøvrigheden, om Tilkendegivelsen efter samtlige foreliggende Omstændigheder dog kan anses for fyldestgørende.
